

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 8 мартъ 1883 год.

БРОЙ 26.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ петъкъ на 4 мартъ Негово Височество прие на докладъ Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията Княза Хилкова и Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ г. Кейе.

Сжщия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество Началника на Артиллерията Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Лѣсовой, Флигелъ-Адютантъ Поручикъ Увалиевъ, по случай възвръщанието му отъ командировката въ г. Видинъ, и отъ Собствения на Негово Височество конвой Капитанъ Кубе и подпоручикъ Цанковъ.

Въ сѣбота на 5 мартъ Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Соболева.

Сжщия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество Управляющий Русското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство г. Арсениевъ и г-нъ Копиткинъ.

Въ недѣля на 6 мартъ Негово Височество прие на докладъ Военния Министръ Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Баронъ Каулбарса.

Сжщия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество Софийския Градски Кметъ г. Хаджиеновъ и г. Шульцъ.

Негово Височество благоволи да награди съ орденътъ Св. Александръ II. степень бившия Гръцки Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ въ България г-на А. Доскоса.

По Министерский Съвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 158.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 6 мартъ 1883 г.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ за Управляющий Министерството на Финанситѣ членътъ на Държавний Съвѣтъ г-нъ Теодоръ Бурмовъ.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Предсѣдательтъ на Наштъ Министерский Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 6 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Предсѣдатель на Министерский Съвѣтъ:
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 128.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 28 февруарий 1883 год. подъ № 1171,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се покани Държавний Съвѣтъ да представи мнѣнието си по въпросътъ за расхвърляне на населението въ Плѣвненското окръжие 2.000 лева, разнесени прѣзъ 1878 година за купуване котли на № 16 дружина.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 28 февруарий 1883 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 1171.

Господарю!

Прѣзъ 1878 година, когато се сформируваше българската войска, по распорѣжданъето на окупационното управление, бѣше задължено мѣстното население да доставя не само квартири но и отопление, освѣтление и котли за варене ѣстие на дружинитѣ. Плѣвненското Градско Общинско Управление разнесло за тази цѣль 5.700 лева, една частъ отъ които още не е платена на търговцитѣ. Още прѣзъ 1880 година Плѣвненский Окрѣженъ Съвѣтъ постановилъ отъ тѣзи сума 3.700 лева да заплати градътъ Плѣвненъ, а останалитѣ 2.000 лева, които сж разнесени само за котли на дружината, да се расхвърлятъ на селата въ окръжието, тѣй като № 16 дружина, на която сж предадени котлитѣ, състояла отъ войници изъ цѣлото окръжие. Това постановление било препратено въ повѣренното ми Министерство, а отъ тамъ въ Министерский Съвѣтъ.

Като имамъ предъ видъ, че търговцитѣ въ Плѣвненъ които иматъ да зематъ тѣзи пари, настояватъ да имъ се

платятъ часъ по скоро, и че въпросътъ е за расхвърляне единъ видъ налогъ на населението, то имамъ честъ да моля Ваше Височество да разрешите да се покани Държавний Съвѣтъ да си даде мнѣнието по това дѣло, съгласно съ § 19, п. а отъ устава за Държавний Съвѣтъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволяте да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 28 февруарий 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ

УКАЗЪ

№ 129.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 28 февруарий 1883 год. подъ №. 1172,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Силата на указа Ни подъ №. 90 отъ 14 февруарий т. г. да се распространи и на сжществуящитѣ Окржжнѣ Съвѣти, сир. съдържанието и другитѣ разноси на тѣзи послѣднитѣ за 15 дена отъ февруарий мѣсець т. г. да се исплати отъ хжзната възъ основание на миналогодишния бюджетъ.

Испълнението на на настоящия указъ се възлага на Нашия Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ г. София на 28 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 130.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предлжението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 28 февруарий 1883 год. подъ №. 1173 и съгласно съ рѣшение на Министерский Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ въпросътъ за отпущене на Софийското градско общинско управление отъ остатъцитѣ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за миналий януарий мѣсець, двѣнадесетъ хиляди петстотинъ (12.500) лева за покриване дефицитътъ, който произлиза отъ спиране събирането на градското даждие октроа.

II. Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се на-товарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ гр. София, на 28 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 1173.

Господарю!

Министерский Съвѣтъ въ засѣданието му отъ 10 миналий януарий Подпредсѣдателството на Ваше Височество постанови: „тъй като събирането на градското даждие октроа, по рѣшението на Министерский Съвѣтъ, се спира до по-нова заповѣдь, а отъ това произлиза една загуба въ бюджета на градский съвѣтъ, то правителството да допълни тоя дефицитъ отъ остатъцитѣ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за истекшии мѣсець януарий“. Въслѣствие на това и съгласно съ чл. 30 отъ закона за отчетността по бюджета, утвърденъ отъ Ваше Височество съ указа отъ 28 миналий януарий подъ №. 65, честъ имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволяте и заповѣдате, чрезъ подписване тукъ приложения указъ, щото въпросътъ за отпущане на Софийското Градско Общинско Управление 12.500 лева за покриване дефицитътъ, който произлиза отъ спиране събирането на даждието октроа, да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 28 февруарий 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ №. 131. отъ 28 февруарий т. г. Уволнява се отъ длжността Кметъ на Габровското Градско Общинско Уравление Цанко Р. Цанковъ, съгласно съ неговата просба.

Съ указъ подъ №. 134 отъ 28 февруарий утвържда се рѣшението на Третото Обикновено Народно Събрание въ засѣданието му отъ 19 януарий, щото недобора отъ жителитѣ на Севлиевский окржгъ и града лѣчивши се презъ 1881 година въ Севлиевската II класна болница сума 1491 лева 82½ ст. да се опрости

Съ указъ подъ №. 179 отъ 6 мартъ т. г. уволнява се Грую Генчовъ отъ длжността подсекретаръ при Медицинский Съвѣтъ по собствено желание, като минава на друга служба, а на негово мѣсто се назначава Йорданъ Марковский.

Уволнението и назначението и назначението се счита отъ денътъ на предаванието отъ първий и приеманието отъ втори длжността

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано: „одобрено

Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 1170.

Господарю!

Прѣди да се дигне военното положение въ источната частъ на Княжеството, Разградский воененъ сждъ е осждилъ на заточение петъ жени отъ с. с. Каравелъ и Тюлбелере, мжжѣтѣ на които били обвинени въ разбойничество.

Вслѣствие на настоятелнитѣ молби, както на осжденитѣ, така и на мюслиманскитѣ представители въ Народното Събрание, и като зехъ предъ видъ: 1) че осжденитѣ сж жени съ дрѣбни дѣтца; 2) че тѣ сж виновни само по край своитѣ мжжѣе, и 3), че въ Княжеството нѣма опредѣлени за заточеници мѣста.

Распоредихъ се да се върнатъ тѣзи жени въ роднитѣ си села, къдѣто ще бждѣтъ подъ полицейский надзоръ.

Тѣзи своя постжпка имамъ честъ да представж на усмотрѣнието и одобрението на Ваше Височество.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ

София, 28 февруарий 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано: „Одобрено

Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 1291.

Господарю!

Вслѣдствие прошения на жителитѣ отъ с. с. Малий Турчинъ, Голѣмъ-Турчинъ и Назъръ Махле, Видинско окръжие, за да се преименуватъ селата имъ и за напредъ да носятъ названията: Малий Турчинъ: Царъ-Шипманово, Голѣмъ Турчинъ: Царъ-Петрово, а Назъръ-Махле: Гурково, Видинскиятъ окръженъ съвѣтъ въ засѣданията си отъ 22 и 24 мин. февруарий постановилъ да ходатайствува да се преименуватъ горѣпоменжитѣ села, съгласно съ просбата на жителитѣ имъ.

Горѣизложеното ходатайство имамъ честь да представя на благоусмотрѣние и утвърждение на Ваше Височество.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 7 мартъ 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Санитарната часть.

П Р И К А ЗЪ

№ 6.

По заповѣдь на г-на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, обявявамъ на всички ония аптекари, които не таксиратъ рецептитѣ споредъ аптекарската такса утвърдена съ указъ отъ Негово Височество на 17 ноември 1882 година подъ №. 870, отъ денъ на обнародването настоящия приказъ ще се постѣпи съ тѣхъ на основание § 32 отъ временитѣ правила за устройството на аптекитѣ въ България.

София, 25 февруарий 1883 година.

Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть,
Лейбъ Медикъ Д-ръ: Гримъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 115.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Споредъ докладъ на Нашътъ Министръ на Правосъдието отъ 26 февруарий 1883 година подъ №. 17,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да назначимъ председателъ на Трънскиятъ окръженъ сѣдъ Ивана Доковъ за председателъ на Плевенскиятъ окръженъ сѣдъ, вмѣсто Ивана Бурмова, който ще се повика на друга длъжностъ.

Ст. II. Да назначимъ сѣдебний слѣдователъ при Трънскиятъ окръженъ сѣдъ Константина Петитшевъ за сѣдебенъ слѣдователъ при Плевенскиятъ окръженъ сѣдъ, вмѣсто Атанаса Данаилова, който ще се повика на друга длъжностъ.

Ст. III. Да утвърдимъ досегашниятъ и. д. сѣдебенъ слѣдователъ при Плевенскиятъ окръженъ сѣдъ Ангела

Орукинъ на длъжностъ сѣдебенъ слѣдователъ при сѣдъ.

IV. Нашътъ Министръ на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

УКАЗЪ

№ 118.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,

Князь на България,

Споредъ докладъ на Нашътъ Министръ на Правосъдието отъ 26 февруарий 1883 год. подъ №. 20,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да назначимъ Бессаровскиятъ мировий сѣдия Ивана Х. Тодорова за допълнителенъ членъ при Търновскиятъ окръженъ сѣдъ.

Ст. II. Да назначимъ Силистренскиятъ мировий сѣдия Апостола Николаева за допълнителенъ членъ при Силистренскиятъ окръженъ сѣдъ.

Ст. III. Да назначимъ Бѣленскиятъ мировий сѣдия Николая Попова за Руссенския околийски мировий сѣдия.

Ст. IV. Да назначимъ Каменополюшкиятъ мировий сѣдия Никола Иванова за Бѣлоградчикскиятъ мировий сѣдия, вмѣсто досегашниятъ Никола Капановъ, който ще се има предъ видъ за друга длъжностъ.

Ст. V. Да назначимъ Козлуджанскиятъ мировий сѣдия Петко Айдемирски за Османъ-Пазарскиятъ мировий сѣдия, вмѣсто досегашниятъ Тодоръ Бояджиевъ, който ще се има предъ видъ за друга длъжностъ.

Ст. VI. Да назначимъ сѣдебниятъ слѣдователъ при Софийскиятъ окръженъ сѣдъ Манола Каранова за допълнителенъ членъ при Руссенскиятъ окръженъ сѣдъ.

Ст. VII. Нашътъ Министръ на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица, София, на 26 февруарий 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

УКАЗЪ

№ 119.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Споредъ предложението на Нашътъ Министръ на Правосъдието отъ 26 февруарий 1883 год. подъ №. 21,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да назначимъ Бобошевскиятъ мировий сѣдия Лука Братановъ за Царибродскиятъ мировий сѣдия, вмѣсто сегашниятъ Христия Чавдарова, който се уволнява отъ занимаемата му длъжностъ, съгласно съ собственното му желание.

Ст. II. Да назначимъ Видрарскиятъ мировий сѣдия Христофора Сахарова за Тетевенскиятъ мировий сѣдия, тъй като Видрарската сѣдебна околия се закрива.

Ст. III. Да назначимъ Дърманскиятъ мировий сѣдия Юрдана Иванова за Луковитскиятъ мировий сѣдия, тъй като Дърманската сѣдебна околия се закрива.

Ст. IV. Да назначимъ Новоселскиятъ мировий сѣдия Димитрия Карагъзова за Кессаровскиятъ мировий сѣдия, вмѣ-

сто Ивана Х. Тодорова, който е назначенъ допълнителенъ членъ при Търновский окръженъ сѣдъ.

Ст. V. Да назначимъ Върбицкийтъ мировий сѣдия, Антона Ченгелиева за Ак-Каджларски мировий сѣдия.

Ст. VI. Да назначимъ Горне-Кайнарджанскийтъ мировий сѣдия, Курти Попъ Диковъ, за Куртбунарски мировий сѣдия.

Ст. VII. Да назначимъ Тутраканскийтъ мировий сѣдия, Георгия Братова, за Силистренски мировий сѣдия, вмѣсто Апостола Николаева, който е назначенъ за допълнителенъ членъ при Силистренский окръженъ сѣдъ.

Ст. VIII. Да назначимъ Попинскийтъ мировий сѣдия, Димитрия Найденова, за Тутракански мировий сѣдия, вмѣсто Георгия Братова.

Ст. IX. Да назначимъ Лесичарскийтъ мировий сѣдия Панайота Антонова, за Бѣленски мировий сѣдия, вмѣсто Николая Поппова, който е назначенъ Руссенски околийски мировий сѣдия.

Ст. X. Наштътъ Министръ на Правосѣдието се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието: Д. Грековъ.

УКАЗЪ

№ 121.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Споредъ докладътъ на Наштътъ Министръ на Правосѣдието отъ 26 февруарий 1883 год. подъ No. 22 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да одобримъ разгледания и обсъждения отъ Държавния Сѣвътъ законъ за „Българското подданство.“

II. Да заповѣдаме щото този законъ да се обнародва презъ „Държавний Вѣстникъ“ и турн въ дѣйствието.

Наштътъ Министръ на Правосѣдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 26 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието, Д. Грековъ.

ЗАКОНЪ.

за

БЪЛГАРСКОТО ПОДДАНСТВО.

ГЛАВА I.

За Българското подданство.

Чл. 1. Българското подданство дава право на упражнението на всичкитѣ граждански и политически права въ България, и прави задължителни всичкитѣ тегоби узаконени въ Държава.

На Българскитѣ подданици, които живѣятъ въ странство, се прилага законодателството на отечеството имъ въ всичко ще се отnosi до гражданското и личното имъ състояние (statut personnel).

Чл. 2. Български подданици се считатъ всички онѣзи турски подданици, които при обявението войната за освобождение на България, сѣ имали мѣстожителството си, или сѣ били родени въ предѣлитѣ на Българското Княжество.

Чл. 3. Всѣкое лице, което живѣе въ България, се счита за Български подданикъ, до гдѣто то не докаже противно.

Чл. 4. Считатъ се още Български подданици всички ония лица, които сѣ родени въ странство подиръ освобождението на Българското Княжество и въ такива условия, които на основание на настоящия законъ даватъ качеството на Български подданици.

Чл. 5. Българското подданство се придобива чрѣзъ происхождение, чрѣзъ женидба и чрѣзъ натурализация.

Чл. 6. Когато нѣкой баща придобие Българското подданство, той го придобива сѣщевременно за сѣпругата си и за дѣцата си.

Само дѣцата, които нѣматъ още 21 годишна възраст и които живѣятъ при баща си, когато той е придобилъ Българското подданство, ставатъ Български подданици.

Сѣщото правило се приспособява и за майката на незаконно родено дѣте, когато баща му е неизвѣстенъ.

ГЛАВА II.

За подданството по происхождение и по женитба.

Чл. 7. Български подданикъ се счита всѣко законно родено дѣте на единъ Български подданикъ.

Чл. 8. Всѣко незаконно родено дѣте, припознато за чедо отъ единъ Български подданикъ, е Български подданикъ.

Чл. 9. Всѣко незаконно родено дѣте, неприпознато отъ баща си и припознато отъ майка си — Българска подданица, се счита Български подданикъ.

Чл. 10. Членовеѣ 7, 8 и 9 се приспособяватъ и на ония дѣца, които сѣ родени въ странство.

Чл. 11. Всѣко лице съ чуждо подданство, но отъ Българско происхождение, може да добие Българско подданство, щомъ се засели въ Княжеството и даде заявлението, че намѣрението му е да има мѣстожителството си въ предѣлитѣ на България. Той придобива качество на Български подданикъ, подиръ като се откаже отъ подданството което има, споредъ дѣйствующитѣ закони на страната, отъ подданството на която иска да се освободи.

Чл. 12. Заявлението, за което се говори въ 11 чл. се подава на кметътъ на оная община, въ която просителътъ се е заселилъ.

Чл. 13. Дѣца, намѣрени на Българската територия безъ баща и майка, сѣ Български подданици.

Чл. 14. Всѣка чужденка, която се ожени за Български подданикъ, придобива Българското подданство. Подиръ раскѣсванието на брака тя може да се откаже отъ Българското подданство, като се съобрази съ 25 чл. отъ настоящия законъ.

Чл. 15. Когато единъ чужди подданикъ е роденъ въ България отъ баща законенъ или незаконенъ, или отъ майка незаконна, които сѣщо така сѣ родени въ България, той се счита Български подданикъ; ако въ продължение на една година, отъ какъ е изпълнилъ 21 годишна възраст, не е изявилъ волята си да остане и за напредъ чужди подданикъ. Това заявление той трѣбва да направи прѣзъ надлѣжния консулъ; то обаче нѣма никакво дѣйствие, ако консултътъ не го събщи на Министра на Външнитѣ Дѣла, който трѣбва да даде расписка за приемието му.

ГЛАВА III.

За натурализацията.

Чл. 16. Презъ натурализация могатъ да придобиятъ Българското подданство само чуждитѣ подданици, които иматъ повече отъ 21 годишна възраст и които поискатъ това писмено. За това искание не е нужно никакво предварително разрѣшение отъ страна на нѣкое чуждо правителство.

Чл. 17. Чужда подданица съ мъжъ не може да се натурализира отдѣлно отъ мъжа си.

Чл. 18. Чужденецъ, който иска да се натурализира, трѣбва да подаде заявлението си чрезъ кмета на оная община, въ която той живѣе. Кметътъ чрезъ околийский

началникъ или окръжний управителъ испраща незабавно това заявление на Министра на Правосъдието. Въ това прошение чужденецътъ трѣбва да искаже същевременно, че той желае да се засели въ България, ако не е вече заселенъ.

Чл. 19. Всѣки чужди подданикъ, който иска да се ползува отъ правото, което му даватъ горнитѣ членове, трѣбва да се яви предъ кмета на общината, въ която живѣе, заедно съ петима пълновръстни свидѣтели Българи, жители отъ същата община, които съ кмета да утвърдятъ, че чужденецътъ има добро поведение, че е проживѣлъ поне една година въ същата община, или е прослужилъ въ Българската войска като доброволецъ и че отговаря на едно отъ слѣдующитѣ условія: да има недвижимо имущество въ общината, или едно самостоятелно занятие за прехраната си. За всичко туй кметътъ ще съставя единъ актъ подписанъ отъ кмета, отъ чужденеца, който иска подданството и отъ свидѣтелитѣ. Тоя актъ заедно съ заявлението се препраща до Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 20. Чужденецъ, който е направилъ подобно заявление, отъ какъ проживѣе три години подиръ подаванетоъ на прошения си, и чрѣзъ поведението си докаже, че той живѣе честно и не принася никаква вреда на стърната.

Князътъ по предложение на Министра на Правосъдието, съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ, може да даде на просителя Българското подданство чрѣзъ особенъ указъ.

Чл. 21. Когато се е отказало Българското подданство на нѣкой чужденецъ, който го е искалъ, той не може да поднови исканieto си, освѣнъ подиръ истичанието на три години, които се считатъ отъ датата на акта, съставенъ отъ кмета.

Чл. 22. Народното Събрание може да даде Българско подданство, безъ да се спази нито срока за проживѣвание въ България, нито другитѣ условия, изброени въ чл. 19 за всѣки чуждъ подданикъ, ако той е направилъ нѣкоя призната услуга на България, е основалъ въ стърната нѣкоя полезна промишленность, направилъ е нѣкое полезно изобретение, или пакъ е основалъ въ България голѣми търговски или промишленни заведения.

ГЛАВА IV.

За изгубванието на Българското подданство.

Чл. 23. Всѣкой Български подданикъ, който безъ предварително разрѣшение на Негово Височество приеме въ чужда държава нѣкоя гражданска служба, изгубва Българското подданство.

Чл. 24. Всѣкой Български подданикъ, който безъ предварително разрѣшение на Негово Височество приеме да служи въ нѣкоя чужда войска, или пакъ се присъедини къмъ нѣкоя чужда военна корпорация, губи качеството си на Български подданикъ. Освѣнъ това, той не може да се завърне въ България безъ предварително разрѣшение на Българското правителство, което разрѣшение не го освобождава отъ отговорността предъ закона за това, ако той е взелъ оружие противъ отечеството.

Чл. 25. Чужда подданица, която е добила качеството на Българска, чрѣзъ женитбата си, подиръ расторжението на брака, и ако нѣма дѣца, може да се отрѣче отъ Българското подданство чрѣзъ едно заявление, което тя прави кмету на общината, въ която има мѣстожителството си.

За това заявление кметътъ прави единъ протоколъ, написанъ въ два екземпляра, отъ които единиятъ се предава на заявителката, а другиятъ се препраща по установения редъ на Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 26. Българска подданица, която се ожени за чуждъ подданикъ, изгубва качеството си на Българска, чрѣзъ самата женитба.

Подиръ раскъсванието обаче на брака, и ако тя живѣе въ България и нѣма дѣца отъ него бракъ, тя придобива пакъ Българското подданство, чрѣзъ самия фактъ на раскъсванието на брака.

Чл. 27. Всѣки Български подданикъ, който е осъденъ отъ нѣкой съдъ, съгласно съ наказателний законъ на вѣчно изгнание изъ България, изгубва чрѣзъ самото произнасяние на такова рѣшение противъ него, качеството на Български подданикъ.

Чл. 28. Никой Български подданикъ, който има мѣстожителството си въ България, не може да стане подданикъ на нѣкоя чужда държава безъ предварително разрѣшение на Българското правителство.

Чл. 29. Всѣки Български подданикъ, който живѣе въ странство, може да се натурализира въ чуждо подданство, съгласно съ закона на стърната въ която живѣе. Въ този случай той изгубва Българското подданство.

Чл. 30. Българското подданство не може да се изгуби освѣнъ послѣдствие на една отъ причинитѣ изброени въ тѣзи глава. Всѣкакво друго заявление или постѣпка чрѣзъ които Българинътъ би показалъ, че иска да се откаже отъ подданството си, не може да има никакво слѣдствие.

Чл. 31. Изгубванието на Българското подданство се приспособява въ всѣки случай на дѣцата, които изгубивши това подданство добие подиръ изгубванието на подданството си.

То се приспособява на жена му и на непълновръстнитѣ му дѣца, освѣнъ въ случая, предвиденъ въ чл. 27.

Чл. 32. Оставатъ Български подданици ония дѣца, които сж имали повече отъ 21 година, когато родителитѣ имъ сж изгубили качеството на Български подданици.

Чл. 33. Законно-роденитѣ и непълновръстни дѣца, на една вдовица, неизгубватъ подданството си, ако майка имъ се ожени за нѣкой чуждъ подданикъ.

Чл. 34. Всѣки Български подданикъ, който е изгубилъ подданството си, може пакъ да го придобие, ако се завърне и засели отъ ново въ България, съ предварителното разрѣшение на Българското правителство.

Чл. 35. Въ случай на оспорвания върху подданството било между частни лица, било отъ страна на правителството, Българскитѣ съдилища иматъ да се произнасятъ върху припирната.

Чл. 36. Законътъ за Българското подданство отъ 17 декемврий 1880 година както и всѣко друго распорѣждане, противно на настоящия законъ, се отмѣнява.

УКАЗЪ

№ 124.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля.

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Наштъ Министръ на Правосъдието отъ 26 февруарий 1883 год. подъ No. 25,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да се отпуснатъ 116 лева и 66 стотинки отъ остаткитѣ на разрѣшенитѣ съ указитѣ № № 3 и 90 $\frac{1}{12}$ и $\frac{1}{24}$ части по статията за съдържанието на личный составъ въ Министерството на Правосъдието, за исплащание на съдържанието на единъ писецъ въ същото Министерство за 35 денье отъ (10 януарий до 15 февруарий т. г.)

Ст. II. Наштъ Министръ на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 25.

Господарю!

Поради многото работа въ началото на текущата година, повѣренното ми Министерство бѣ принудено да уве-

личи числото на писцитѣ въ канцелярията си съ още единъ писецъ съ мѣсечна заплата 100 лева, но отъ сумитѣ предвидени въ бюджета за писци и разсилни можа да се заплати на казанний писецъ само за 10 денье (отъ 1 до 10 януарий т. г.); а отъ тогава до 15 февруарий т. г., понеже нѣма отъ тѣзи сумми за да му се заплати, то най покорно моля Ваше Височество да благоволите и дадете разрѣшеннието си за слѣдующето предложение;

Ст. I. Да благоволите и разрѣшите да се отпуснатъ 116 лева и 66 стотинки отъ остаткитѣ на разрѣшенитѣ съ указитѣ No. No. 3 и 90 $\frac{1}{12}$ и $\frac{1}{24}$ части по статията отъ сумми за съдържанието на личный съставъ въ повѣренното ми Министерство, — за исплащание съдържанието на казанний писецъ за 35 денье (отъ 10 януарий до 15 февруарий т. г.)

Ст. II. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, най-покорно моля да подпишете приложенния тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ слугитель и вѣренъ подданикъ.

София, 26 февруарий 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

Съ указъ подъ No. 114 отъ 26 февр. т. г. назначаватъ се: по ст. I Тома Младеновъ Ломский мировий съдия за председателъ на Ломский окръженъ съдъ; по ст. II Алексий Ангеловъ, бивший Ломский мировий съдия, за членъ на Ломский окръженъ съдъ; по ст. III Никола Катрановъ за членъ на Ломский окръженъ съдъ; по ст. IV Иванъ Велиновъ членъ на Видинский окръженъ съдъ за нотауристъ при Ломский окръженъ съдъ; по ст. V Димитръ Ралчовъ, бивший секретаръ при Руссенский окръженъ съдъ, за допълнителенъ членъ при Ломский окръженъ съдъ; по ст. VI прокурорътъ при Видинский окръженъ съдъ Иларионъ Хохоръ за прокуроръ при Ломский окръженъ съдъ; по ст. VII съдебний приставъ при Видинский окръженъ съдъ Спасъ Харизановъ за помощникъ на прокурора при Ломский окръженъ съдъ, и по ст. VIII бивший Кутловский мировий съдия Димитръ Златаровъ за Ломский мировий съдия, вмѣсто Т. Младенова.

Съ указъ подъ No. 116 отъ съща дата назначаватъ се: по ст. I Иванъ Кр. Маловъ за допълнителенъ членъ при Търновский окръженъ съдъ; по ст. II съдебнийтъ слѣдователь при Свищовский окръженъ съдъ Николай Селвели за помощникъ на прокурора при Търновский окръженъ съдъ, и по ст. III Пантелей К. Дюкмеджиевъ за помощникъ на прокурора при Търновский окръженъ съдъ.

Съ указъ подъ No. 117 отъ съща дата по ст. I привежда се подпредседателътъ на Видинский окръженъ съдъ Савва Долговъ, на същата длъжность при Руссенский окръженъ съдъ; по ст. II назначава се бившия членъ при Руссенский окръженъ съдъ Теодоръ Х. Паскалевъ, на същата длъжность при истий съдъ на мѣсто вакантно; по ст. III назначава се бившия членъ на Руссенский окръженъ съдъ Якимъ Попповъ, на същата длъжность при тоя съдъ, вмѣсто Гаврила Орошакова, който се назначава на друга длъжность; по ст. IV назначава се бившия съдебенъ приставъ при Руссенский окръженъ съдъ Стефанъ Марковичъ за допълнителенъ членъ при същия съдъ; по ст. V назначава се членътъ на Варненский окръженъ съдъ Теодоръ Коларовъ, за помощникъ на прокурора при Руссенский окръженъ съдъ, и по ст. VI назначава се секретарътъ при Новоселский мировий съдия Христю Ращевъ, за Балбунарский мировий съдия.

Съ приказъ по съдебното вѣдомство отъ 2 мартъ 1883 год. подъ No. 8, по ст. I подсекретарътъ при бивший Търнский окръженъ съдъ Георги Шонтовъ се назначава за секретаръ при Ломский окръженъ съдъ; по ст. II и. д. секретарътъ на прокурора при бивший Търнский окръженъ съдъ Желю Ивановъ се назначава за секретаръ на прокурора при Ломский окръженъ съдъ; по ст. III Якимъ Кириловъ до-

сегашенъ секретаръ при Козлуджанский мировий съдия се назначава за секретаръ при Балбунарский мир. съдия.

Съ приказъ по съдебното вѣдомство отъ 2 мартъ 1883 год. подъ No. 9, по ст. I Димитръ Ивановъ, съдебенъ приставъ при бивший Търнский окръженъ съдъ се назначава на същата длъжность при Ломский окръженъ съдъ; по ст. II Димитръ Чомовъ съдебенъ приставъ при Вратчанский окръженъ съдъ, се назначава на същата длъжность при Ломский окръженъ съдъ, и по ст. III Иончо Тончовъ се назначава за съдебенъ приставъ при Ломский окръженъ съдъ.

Съ приказъ подъ No 13 отъ 24 февруарий т. г. и. д. Варненский градски околийски начальникъ Николай Божиновъ се уволнява отъ длъжность, понеже минува на служба подъ друго вѣдомство; на негово мѣсто се назначава и. д. Свищовския околийски начальникъ Петръ Попповъ, а на мѣстото на послѣдния — бившия помощникъ на Софийския градоначалникъ Ив. Ванковъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

No. 155.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 1 мартъ т. г. подъ No. 4428.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се даждъ въ заемъ на Варненското градско общинско управление отъ условнопостъпилитѣ въ Държавното Съкровище сумми сто хиляди лева, които да се употребятъ за доискарванието въ гр. Варна храмътъ „Успѣние Пресвѣтия Богородици“.

Ст. II. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 1 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

No. 157.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Финансовъ Министръ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 2 мартъ подъ No. 4441,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе на разгледане, правилника за правото на фабрикация, съ което ще се облагатъ спиртнитѣ произведения, въ Държавний Съвѣтъ.

II. Исполнението на настоящийтъ указъ възлагаме на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ София на 2 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 4441.

Господарю!

Съгласно членъ 6 отъ закона за лозята и спиртнитѣ питиета утвърденъ съ указъ на Ваше Височество на 19 февруарий т. г., подъ №. 102, имамъ честь да представя при това изработения правилникъ за правото на фабрикация, съ което ще се облагатъ спиртнитѣ произведения, съ покорна молба, ако Ваше Височество го одобрявате, да позволите неговото вписане на разгледане въ Държавний Съвѣтъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 2 мартъ 1883 година.

Подписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ №. 156 отъ 2 мартъ т. г. Досегашното Добричско окръжно ковчежничество се преименува въ първостепенно околийско ковчежничество, като запазва сжщето си дѣлопроизводство и съ штата предвиденъ въ бюджета на текущата финансова 1883 год.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1250.

До г-да окръжнитѣ управители,

Нѣкои окръжни управители когато отсъствуватъ, оставятъ по двама намѣстници: секретарьтъ по административната и секретарьтъ по финансовата частъ; тава е противно на чл. 36 отъ „законътъ за окръжни управители“, споредъ който намѣстникътъ на управительтъ не може да бжде повече отъ единъ и въ никой случай не секретарьтъ по финансовата частъ, иначе нареченъ финансовъ чиновникъ, (чл. 28 отъ сжщия законъ).

По поводъ на това предлагамъ на Г. г. окръжнитѣ управители точно да съблюдаютъ както законътъ за окръжнитѣ управители така и всички други закони, правилници и распореждания.

София, 3 мартъ 1883 година.

Министръ, Герералъ Майоръ Соболевъ.

За Началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

О К Р Ж Ж Н О.

№ 1268.

До Г. г. окръжнитѣ управители и Софийскій градоначалникъ.

Мюсулиманетѣ представители отъ Народното Събрание, като заявиха на Негово Височество, че мюсулманскитѣ жени се гуждатъ въ затворъ на едно мѣсто съ мъжетѣ, молиха да се позволи отъ сега нататкъ да има особенъ затворъ за женитѣ.

Като имамъ предъ видъ, че затварянието женитѣ заедно съ мъжетѣ е противозаконно и противорѣчи на чл. 12 и 15 отъ временнитѣ правила за затворитѣ, обръщамъ вниманието на Г. г. окръжнитѣ управители и Софийскій градоначалникъ върху този прѣдметъ и предлагамъ да се распоредятъ, щото чл. 12 и 15 отъ временнитѣ правила за затворитѣ да се изпълняватъ точно.

София, 4 мартъ 1883 година.

Министръ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Началникъ на Отдѣлението А. Ивановъ.

По Министерството на Финанситѣ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 4418.

До г-да окръжнитѣ управители.

Извѣстно ви е вече че Народното Събрание прие законопроекта, който бѣхъ представилъ за обработване на мака и за добиване на афионъ, и че Негово Височество благоизволи да го утвърди.

Цѣльта на тоя законъ е да се насърчи населението да обработва това растение, отъ което се изважда едно толкова нужно и толкова скъпо произведение-афиона; понеже отъ направения до сега опитъ въ Княжеството се доказа, че тукашнитѣ произведения, по качеството си, могатъ да надминатъ всичкитѣ други по свѣта.

За да се постигне това насърчение, законодателната власть въ Княжеството освобождава отъ всеки десяткъ (поземелно даждие)

това произведение, и ония, които посѣватъ нивитѣ си съ макъ, нѣма да се безпокоятъ за даждие въ растояние на цѣли 10 години. Законътъ освобождава отъ мито вписането въ Княжеството на маково сѣме както и изнасението на афиона; законътъ обѣщава и една награда отъ 5 хиляди лева на ония производители на афионъ, които получатъ награда въ нѣкое изложение.

За това ви моля, господине управителю, като обнародвате въ повѣрения вамъ окръжъ издадения законъ за обработване на мака, да му дадете най голѣмата гласность и употребите всичкото ваше нравственно влияние, за да гасърдчите обработванъето на това толкова полезно растение.

София, 3 мартъ 1883 година.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секретаръ: Д. Поповъ.

Началникъ на отдѣлението: С. Караджовъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 4520

До г-да управителитѣ на митницитѣ.

Въ допълнение окръжното отъ 3 мартъ, подъ №. 4420, ви съобщавамъ, г-не управителю, че за напредъ, на основание приетия законъ отъ Народното Събрание за лозята и спиртнитѣ питиета, утвърденъ съ указъ отъ Негово Височество на 19 февруарий, подъ №. 103 както, мѣстнитѣ, тѣй и иностранныитѣ спиртове ще плащатъ особна такса, подъ название право за фабрикация, въ размѣръ 10% отъ стойността на спирта. Тая такса ще се плаща или въ самитѣ митници за всичкото количество спиртъ, или отъ послѣ постепенно при вѣзка препродажба на спирта, когато се копува отъ малкитѣ търговци или ражжджиитѣ за преобръщание въ ракия. Търговцитѣ, които заплащатъ тая такса въ митницитѣ, ще се избавятъ отъ постоянния надзоръ и разнитѣ други формалности, предвидени въ особенъ правилникъ за спиртоветѣ, на които правото за фабрикация ще се исплаща, постепенно, на мѣстнитѣ окръжни управители. За да могатъ обаче тия послѣднитѣ да слѣдятъ за спиртоветѣ, вносими отъ странство и които не сж заплатили въ самитѣ митници определената такса, преди да отпустнете спирта трѣбва да вземете отъ притежателитѣ му здраво поржчителство за обезпечение правото за фабрикация, на отпустнатото количество спиртъ. Тия поржчителства ще препращате винаги до надлѣжнитѣ власти (окръжнитѣ управители или околийскитѣ началници) за да слѣдятъ по тѣхъ за освобождения спиртъ и взискатъ длѣжимата за него такса.

Въ допълнение на горнето що прибавя, че що се касае до спирта, вносимъ отъ Турция, Румжния, Сърбия и Иисочна-Румелия, то за него ще вземете таксата 10% (или сегашния акцизъ) на веднажъ за цѣлото количество, както правите и сега, като уведомявате за това окръжнич управитель, както и за другия спиртъ. Това сжщото ще става и съ вината, ракиитѣ, бирата и другитѣ спиртни питиета, които се внасятъ отъ Турция, Румжния, Сърбия и Источна-Румелия, слѣдъ което само ще ги освобождавате, а издаденитѣ ви квитанции за платената такса (акцизъ) ще служатъ на търговцитѣ за свободното пренасяние на спиртнитѣ произведения отъ едно мѣсто на друго. Като се изработи особния за това правилникъ, ще ви се испрати за да се ръководите въ всичко по него.

София, 4 мартъ 1883 година.

Управляющъ Министерството на Финанситѣ,

Генералъ-Майоръ: Соболевъ.

Главенъ Секретаръ: Д. Поповъ.

Началникъ на отдѣлението: Д. П. Ивановъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Агенция „Хавасъ“.

Букурещъ, 5 мартъ. Словото, четено отъ Краля при распуцанieto на каммарата, изброява всичко щото тя е изработила презъ тоя законодателенъ периодъ толкова въ политическо отношение колкото и въ економическо. Словото особно отбѣлѣжава доброто финансово положение на Румжния, на която бюджетитѣ отъ нѣколко години насамъ се сключва всякога съ излишкъ. Въ словото нищо не се казва нито за конференцията нито върху външната политика.

Кралятъ свършва като казва: „Честитъ съмъ въ минутата на раздѣлата ни да ви искажж най-горѣщи благодарения и да Ви поможж при завръщанието Ви между съграждениитѣ си да бждете предъ тѣхъ тѣкуватели на моята сърдечна любовь спрямо милата

ми Румъния на която принадлежатъ всичкитъ ми мисли както и непоколебимата ми вѣра, която имамъ въ нейното бѣдѣще“.

Официалния вѣстникъ обнародва закона за военнитъ управления и закона за 15-тъ милиона, отпуститъ за укрѣпления и военни припаси

„Teimpr“ извѣстява, че Г. Малетъ дипломатически агентинъ въ Каиро ще отиде като Министръ — въ Пекинъ.

Парижъ, 5 мартъ. Мнозина анархисти сж арестовани въ Парижъ и по областитъ. Увѣрватъ, че между силитъ става размѣнение на взглядове за мѣрките, които трѣбва да се зематъ отъ всичкитъ държави противъ анархиститъ.

Въ една телеграмма изъ Лондонъ до Парижския Вѣстникъ „Temps“ се казва: Англия е почнала съ приятелски настоявания въ Букурещъ — да убѣди Румъния да приеме рѣшенията на конференцията. Тѣзи постѣпки сж подкрѣпени вѣроятно и отъ другитъ сили.

Отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

СЪОБЩЕНИЕ.

№ 440.

Съ настоящето се явява за всеобщо знание, че стипендиитъ, които сж назначени отъ Русското Правителство за образование младежи изъ Южно-Славянскитъ страни, се съсрѣдоточаватъ за на прѣдъ само въ висши учебни заведения. Поради това казаното правителство е рѣшило да скрати изобщо приеманieto на Юго-славяни въ средни учебни заведения.

София, 8 мартъ 1883 год.

Главенъ секретаръ П. Генчевъ.

Софийско градско общинско управление.

ПРАВИЛНИКЪ

За събиранieto таксата отъ книгитъ за игра въ София.

Чл. 1. Запрѣтава се употреблението въ кафенетата, биртоветъ, кръчмитъ и въ всички други публични заведения въ г. София на книгитъ за игра, които не носятъ печата на градското общинско управление.

Чл. 2. Всичкитъ съдържатели на поименованнитъ въ предидущий членъ заведения, които (съдържатели) държатъ книги за игра се задължаватъ, щото до 15 дни най късно, отъ обнародването на настоящий правилникъ, да представятъ тия книги въ общинското управление за да се подпечататъ.

Чл. 3. Таксата за подпечатването на игралнитъ книги е 50 стотинки отъ тесте, съгласно чл. 64 п. 5 буква б отъ закона за общинитъ и за градското управление.

Чл. 4. Нарушенията на настоящий правилникъ ще се доказватъ чрезъ съставяние протоколи отъ надлежнитъ общински и полицейски агенти, и виновнитъ ще се наказватъ: за пръвъ пѣтъ съ глоба отъ 2 до 10 лева за всѣко неподпечатано тесте книги, а за вторий и веѣкой послѣдующий пѣтъ, освѣнъ това, съ предаване на сждъ за виновнение на законнитъ распорѣждения на общинското управление.

Неподпечатанитъ книги за игра, найдени въ кафенетата, биртоветъ, кръчмитъ и др. п. заведения ще се конфискуватъ.

Чл. 5. Постановлението на съвѣта на общинското управление отъ 7 августъ 1880 г. подъ No. 11 по сжщий предметъ, се отмѣнява.

Настоящия правилникъ се гласува и се прие отъ общинскитъ съвѣтъ въ засѣданието му на 27 януари 1883 год. и ще се тури въ изпълнение, слѣдъ одобрението му отъ господина Министра на Вжтрѣшнитъ Дѣла и слѣдъ обнародването му.

(Утвърденъ съ предписание отъ господина Министра на Вжтрѣшнитъ Дѣла отъ 3 мартъ 1883 г. No. 1236).

И. д. I помощн. Кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

Софийскитъ апелативенъ сждъ,

ОДѢЛЕНИЕ УГЛАВНО

Опредѣление

Подъ предсѣдателството на Ст. Зографски подпредсѣдатель, при членоветъ: А. Димитренко, В. Христовъ, секретаръ М. Карановъ и въ присѣдствието на помощникъ прокурора П. Кисимовъ, слуша доложеното отъ подпредсѣдателя углавно дѣло No. 45 за назначение распорѣдително засѣдание, на 23 септември 1881 год. по въззивъ на Агопа Каприлиана, повѣренникъ ана Ибрахима-Бега Пашаджика ж. отъ Берковица, който е осжденъ отъ бившии Берковски окръженъ сждъ, задочно чрѣзъ неговия повѣренникъ Агопа Каприлиана на смъртъ и да заплати съ другаря си Караманъ Бей изъ г. Берковица всичкитъ щети причинени отъ тѣхъ на Яноровския манастиръ въ количество 67,000 франка и всичкитъ сждебни разности по дѣлото.

Сждътъ слѣдъ като изслуша заключението на помощникъ прокурора, тури дѣлото подъ разгледѣние и дойде къмъ слѣдующето заключение:

1) като има предъ видъ, че настоящето углавно дѣло възбудено отъ настоятеля на Яноровския манастиръ, Макария, срѣщу Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бей ж. изъ г. Берковица, се е глѣдало и рѣшило въ бившии Берковский окръженъ сждъ на 14 януарий 1880 год. въ отсъствието на обвиняемитъ въпрѣки ст. ст. 532, 705 и 710 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила;

2) като има предъ видъ, че никой сждъ не може и нѣма право да осжда лица задочно както въ дадения случай е направилъ бившии Берковский окръженъ сждъ, като е осждалъ Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бей на смъртъ безъ да е изслушалъ тѣхното лично оправдание по възводимото върху тѣхъ обвинение, съ което слѣдователно сждътъ е нарушилъ ст. 723 отъ Вр. Сжд. Правила;

3) като има предъ видъ, че въ дѣлото на бившии Берковский окръженъ сждъ никакъ не се вижда, щото сждътъ да е привикалъ обвиняемитъ съ призовки за да зематъ участие при разбирателството на дѣлото въ сждебно засѣдание, съ която постѣпка сждътъ е явно нарушилъ ст. 608-618 включението и 704 ст. отъ Вр. Сжд. Правила;

4) като има предъ видъ, че бившии Берковский окръженъ сждъ при растапа на свидѣлитъ по дѣлото въ сждебното си засѣдание, е станалъ въпреки чл. 777 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила, т. е. свидѣлитъ били приведени подъ кѣтва не отъ свѣщенника, а отъ самия предсѣдатель на сждътъ, което обстоятелство не отрича и самия предсѣдатель както се вижда отъ донесението му съ дата 3 февруарий 1881 год. подъ No. 71;

5) като има предъ видъ, че бившии Берковский окръженъ сждъ неправилно и незаконно е привлѣкълъ по това дѣло повѣренника на Ибрахима Бега Пашаджика, за да отговаря вмѣсто него прѣдъ сждътъ, съ което слѣдователно сждътъ е нарушилъ ст. 705 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила,

6) като има предъ видъ, че подадената отъ Агопа Каприлиана, повѣренникъ на Ибрахима Бега Пашаджика апелационна жалба (отъ 31 януарий 1880 год.) срѣщу присѣдата No. 5 на бившии Берковский окръженъ сждъ, не може да се земе отъ сждътъ въ внимание, защото; 1) тя е подадена отъ Агопа незаконно и 2) защото осждения Ибрахима Бегъ Пашаджикъ съ прошениято си отъ 25 пабанъ 1295 год. (по турски) е протестираалъ тази постѣпка на повѣренника си Агопа Каприлиана;

7) като има предъ видъ, че бившии Берковский окръженъ сждъ, съ присѣдата си подъ No. 5 е осждалъ Карамана Бей на смъртъ, задочно, вслѣдствие на което осждения Караманъ Бей, като не е знаелъ за тази присѣда не е можалъ да я апелира въ установения отъ закона срокъ;

8) като има предъ видъ, че Софийскитъ апелативенъ сждъ отделѣние углавно, не може да глѣда и рѣшава углавни дѣла по апелативенъ редъ при които нѣма формални апелативни жалби;

9) като има предъ видъ, че вслѣдствие на нарушението отъ стърна на бившии Берковский окръженъ сждъ всичкитъ грѣшнотѣ формалности въ сждопроизводството при рѣшаване на дѣлото осжденитъ задочно Ибрахима Бегъ Пашаджикъ и Караманъ Бей не сж имали никаква възможность за да подадѣтъ въ узаконения срокъ въззивна жалба срѣщу присѣдата на Берковский окр. сждъ;

10) като има предъ видъ, че бившии Берковский окръженъ сждъ при разгледѣнието и рѣшението на горното углавно дѣло подъ No. 45 е нарушилъ всичкитъ най сжществени формалности въ сждопроизводството на дѣлото, съ което нарушение се пресѣчени всичкитъ възможни срѣдства за оправдание на обвиняемитъ Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бей въпреки ст. 723 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила; на горнитъ основания и съгласно съ заключението на помощника прокурора, сждътъ

Опредѣли:

Апелативната жалба отъ 31 януарий 1880 год. подадена отъ Агопа Каприлиана повѣренникъ на Ибрахима Бега Пашаджика да остане безъ послѣдствие; а на осжденитъ отъ бившии Берковский окръженъ сждъ, Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бей се дава право въ двумѣсеченъ срокъ отъ денѣтъ на получванието копие отъ настоящето опредѣление съгласно ст. 865 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила да икатъ отъ Вратчанскитъ окръженъ сждъ да имъ възстанови срока за подаване на апелативна жалба срѣщу присѣдата на бившии Берковский окръженъ сждъ подъ No. 5.

Преписъ отъ настоящето опредѣление да се съобщи за свѣдѣние и на двѣтъ стърни, въ случай, че обвиняемитъ Ибрахима Бегъ Пашаджикъ и Караманъ Бей жители отъ г. Берковица, а сега преживающъ въ Цариградъ, се откажѣтъ да се възползватъ отъ прѣдоставеното имъ отъ сждътъ право да искатъ да имъ се възстанови срока за да подадѣтъ срѣщу присѣдата на бившии Берковский окръженъ сждъ, апелационна жалба, или пъкъ въ случай ако тѣхното мѣстожителство се окаже неизвѣстно и въ този случай не може да имъ се съобщи преписъ отъ настоящето опредѣление, то, надлѣжний сждъ ще се съобрази съ ст. 854 отъ Вр. Сжд. Правила.

Първообразното подписаха: подпредсѣдатель С. Зографски, членове: А. Димитренко и В. Христовъ, приподписалъ секретаръ М. А. Карановъ.

Съ първообразното вѣрно:

Предсѣдатель: С. Зографски.

Секретаръ: Гавалюговъ.